

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în privința inculpatului

Miron Radu XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 19.08.2013 – 29.06.2018,
instanța de apel: 17.10.2018 – 18.12.2019,
instanța de recurs: 23.03.2020 – 03.06.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 29 iunie 2018, *urmărirea penală* în privința inculpatului Miron Radu pe art. 264¹ alin. (1), 264¹ alin. (1), 352¹, 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetată pe motivul intervenirii termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

Miron Radu a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 152 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă de 7 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate aplicate conform *sentinței anterioare*, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 29.06.2018.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Rusu L. prejudiciul material în sumă de 5500 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 26 august 2012, aproximativ orele 00.30, inculpatul Miron R., aflându-se la cotele de pământ ce aparțin lui Brînză V., situate în XXXXXX, XXXXXX, din intenții huliganice, fără nici un motiv, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

Tot el, la 26 august 2012, aproximativ la orele 00.30, aflându-se la cotele de pământ ce aparțin lui Brînză V., situate în XXXXXX, XXXXXX în timpul comiterii actului de huliganism asupra ultimului, i-a aplicat lui Brînză V., mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i o traumă închisă a hemitoracelui cu fractura coastei 7 pe stânga, pneumotorice pe stânga, echimoză și excoriație la față, provocându-i dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile, leziuni care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 161d din 31.10.2012, corespund categoriei vătămări corporale medii.

Tot el, la 01 iulie 2012, la orele 02.00, împreună cu Vagner M. și Gospodari R., toți fiind în stare de ebrietate, aflându-se în preajma barului „Beloperone” din XXXXXX, au inițiat un conflict cu Berezovschii G., în urma cărui fapt i-au aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului. Având scopul de a se apăra, ultimul a dorit să urce în automobilul său „Suzuki Grand Vitara”, n.î. XXXXXX, parcat în fața barului și deblocând ușa de la comanda electronică a cheii de pornire a automobilului, a încercat să urce, însă nu a reușit, fiind violent scos din automobil, circumstanțe în care a fost deposedat de cheia de pornire.

În aceeași zi, la orele 07.00 Miron R., împreună cu Vagner M. și Gospodari R., cu scopul răpirii mijlocului de transport, având la el cheile de pornire a automobilului, s-au apropiat de automobil, Vagner M. a urcat la volan, iar el și Gospodari R. au urcat în salon, după care, pornind motorul, s-au deplasat în XXXXXX, XXXXXX.

Sosind în XXXXXX, Miron R., dorind să se plimbe prin sat, a urcat la volanul automobilului și, în scurt timp, neavând experiență în conducerea automobilului, a comis un accident rutier, după care a abandonat automobilul și a fugit de la fața locului.

În scopul ascunderii urmelor accidentului rutier, Gospodari R. a urcat la volanul automobilului și s-a deplasat cu el în livada din XXXXXX, unde l-a ascuns după care l-a abandonat.

Tot el, fiind posesor al permisului de conducere categoria „B”, „C” nr. 125603426, eliberat la 21.08.2012, fiind în stare de ebrietate alcoolică și fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările lor, la 08 decembrie 2012, a urcat la volanul autoturismului „Mercedes 200D”, n.î. XXXXXX, și aproximativ la orele 23.20, în timp ce se deplasa pe str. Decebal, mun. Bălți, a fost stopat de către colaboratorul SPR CP mun. Bălți. Fiind suspectat de întrebuințarea băuturilor alcoolice, având simptome vizibile de ebrietate, exprimate prin miros de alcool din cavitatea bucală, comportament neadecvat, dereglarea vorbirii, a fost supus testării alcoolscopice prin metoda alcooltest „Drager”, în rezultatul căreia a fost stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către el a constituit 0,78 mg/l. Din acest motiv a fost condus de către colaboratorii de poliție ai IP Bălți la Serviciu Narcologic al Spitalului municipal Bălți unde, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 2898 din 08.12.2012, s-a constatat că Miron R. este în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Ulterior, de la el au fost recoltate mostre biologice de sânge pentru cercetare medico-legală toxicologică, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 542 din 22.12.2012, în sângele lui Miron R. s-a depistat alcool etilic în cantități de 1,52 g/l, cantitate care, conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Tot el, în noaptea spre 10 noiembrie 2012, aproximativ ora 04.00, conducând automobilul „BMW 330D”, n.î. XXXXXX, și deplasându-se pe str. Trandafirilor, din direcția bd. Dacia spre bd. Decebal, mun. Chișinău, în timpul deplasării, ajungând la intersecția str. Trandafirilor cu bd. Dacia, mun. Chișinău, a fost stopat pentru verificarea actelor mijlocului de transport de către Inspectorul SPR al CGP mun. Chișinău, Carp V. În procesul verificării actelor, inspectorul a observat că Miron R. prezintă semne evidente ale stării de ebrietate. Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, precum și a naturii ei, conducătorul mijlocului de transport a fost condus la medicul-narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie. În urma examinării medicale, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 9461 din 10.11.2012, a fost stabilit că Miron R. la data respectivă era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; starea de ebrietate respectivă fiind certificată prin prezența a 0,95 mg/l a concentrației de alcool în aerul expirat, iar potrivit rezultatului nr. 6 al examinării analizei de sânge, s-a constatat prezența în sânge a 1,78 g/l alcool etilic. În aceste circumstanțe, Miron R. a încălcat cerințele art. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Tot el, la 04 ianuarie 2013, aproximativ orele 17.30, fiind în înțelegere prealabilă cu Gribincea C., din intenții huliganice, aflându-se într-un loc public, în apropierea magazinului din XXXXXX, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței, fără careva temeii, i-au aplicat câteva lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Rusu L., locuitor al XXXXXX, cauzându-i leziuni corporale ușoare, sub formă de traumă

cranio-cerebrală închisă cu contuzie cerebrală minoră, o deficiență auditivă severă tip mixt bilaterală cranică, echimoză în jurul ochiului stâng și hemoragie pe sclera ochiului stâng, care au provocat dereglarea sănătății, nu mai puțin de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile, după ce s-au eschivat de la locul comiterii infracțiunii. Acțiunile huliganice au durat circa 20 minute și au fost curmate de către vânzătorul Boclinca V., locuitor al XXXXXX.

Tot el, la 14 septembrie 2015, aproximativ la ora 01.30, acționând intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din interes material, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Bubulici I., Oboroc D., Patrașco I. și Patrașco M., acționând după un plan bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor, cu autocamionul său „Mercedes”, de la care intenționat au scos numerele de înmatriculare XXXXXX, s-au deplasat pe terenul agricol plantat cu ceapă, situat în apropierea XXXXXX, XXXXXX, care aparține SRL „Alimarix Dani”, unde el i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea feței paznicului Voina V., cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 228 din 13.10.2015, leziuni corporale neînsemnate, sub formă de echimoză pe cap, după care au sustras în mod deschis 20 de saci cu ceapă, cu greutatea unuia de 20 de kg., la prețul de 5 lei/kg., pe care i-au încărcat în autocamion, după ce au părăsit locul infracțiunii, cauzând SRL „Alimarix-Dani” o pagubă materială considerabilă în valoare totală de 2000 lei, iar paznicului Voina V. o daună fizică.

Tot el, la 17 iulie 2013, aproximativ ora 14.20, deținând permisul de conducere cu nr. 125603426, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, a consumat băuturi alcoolice, după ce, aflându-se la volanul autoturismului „Peugeot 20r”, n.î. XXXXXX, pe care l-a condus și deplasându-se pe str. Independenței, lângă imobilul nr. 1, a fost stopat de către inspectorii RP Nord. În cadrul discuției, Miron R. avea o vorbire neclară, la întrebările colaboratorilor de poliție reacționa încetinit, neadecvat, din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool, în legătură cu ce fost supus testării cu alcooltestul „Drager”, fiind constatat că concentrația de alcool pur în aerul expirat este de 0,56 mg/l, apoi a fost escortat la Dispensarul narcologic al Spitalului municipal Bălți unde, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 1775 din 17.07.2013, Miron R. se afla în stare ebrietate alcoolică cu grad avansat. Fiind prelevate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică, conform raportului expertiză medico-legală nr. 466 din 19.07.2014, în sângele lui s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,38% (1,38 gr/l), cantitate care, conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare și conform art. 134¹² Cod penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Tot el, acționând cu intenție directă, urmărind scopul falsului de declarații făcute unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice pentru sine, pentru a evita răspunderea pentru fapta săvârșită, la 17 iulie 2013, aproximativ ora 14.20, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conducând automobilul „Peugeot 20r”, n.î. XXXXXX, în timp ce s-a deplasat pe str. Independenței, mun. Bălți, a fost stopat de către inspectorul de patrulare și, fiind documentat în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional, a făcut declarații necorespunzătoare adevărului în adresa organului de poliție, privind datele sale de identitate reale, prezentându-se cu numele fratelui său,

Miron I., acțiuni care au dus la producerea consecințelor juridice pe numele ultimului, la 02.08.2013 către SUP al IP Bălți, în privința lui Miron I. fiind începută urmărirea penală pe cauza penală nr. 2013041071, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, atunci când, potrivit legii, declarația a servit la producerea acestor consecințe.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vinovăția, cu excepția învinuirii înaintate pe art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, care a avut loc la 14.09.2015 în apropierea XXXXXX, XXXXXX.

În baza probelor administrate, instanța a statuat ca fiind dovedită integral vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate și i-a încadrat acțiunile:

pe art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită;

pe art.152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății;

pe art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, acțiune săvârșită de mai multe persoane;

pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat;

pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat;

pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicare violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane;

pe art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile;

pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat;

pe art. 352¹ Cod penal, ca falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Totodată, instanța a conchis că infracțiunile prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal au fost comise de inculpat la data de 10.11.2012 și 21.08.2012, sunt infracțiuni ușoare, iar termenul de prescripție pentru ele este de 2 ani de la momentul comiterii lor.

Următoarea infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, a fost comisă de inculpat la data de 01.07.2012, 26.08.2012, 04.01.2013 și 14.09.2013, iar termenul de prescripție pentru aceste infracțiuni va începe a curge de la 04.01.2013, deoarece pe parcursul a doi ani care au urmat, inculpatul nu a comis infracțiuni care prevăd pedeapsă mai mare de doi ani.

Deci, termenul de prescripție pentru aceste infracțiuni a expirat și urmărirea penală urmează a fi încetată.

La fel, și infracțiunile prevăzute de art. 264¹ alin. (1) și 352¹ Cod penal au fost comise la data de 17.07.2013, fiind infracțiuni ușoare, având termenul de prescripție de 2 ani.

Următoarea infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, a fost comisă de inculpat la data de 14.09.2015, astfel că termenul de prescripție pentru aceste infracțiuni a expirat și în privința inculpatului urmează a fi încetată urmărirea penală.

Față de celelalte infracțiuni nu poate fi aplicat termenul de prescripție, deoarece după comiterea lor inculpatul a comis în termenul de prescripție alte infracțiuni pentru care legea penală prevede o pedeapsă mai mare de 2 ani.

Pe lângă aceasta, partea vătămată Berezovschi G. a depus o declarație de împăcare cu inculpatul, însă încetarea urmăririi penale este imposibilă, ori, contravine dispozițiilor art. 109 Cod penal, conform căruia împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Ori, inculpatul a comis infracțiunii similare cu intenție în ultimii cinci ani, împrejurări în care actul de înlăturare a răspunderii penale nu poate fi aplicat.

Totodată, inculpatul a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Kuzminsc, or. Moskva, Federația Rusă din 20.12.2006, în baza art. 162 alin. (1), 150 alin. (4), 69 Cod penal al Federației Ruse la 8 ani închisoare, iar prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.04.2011, a fost acceptat transferul condamnatului în penitenciarul R. Moldova, acțiunile lui fiind recalificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), 208 alin. (1), 84 Cod penal al R. Moldova.

Conform încheierii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27.03.2012, inculpatul a fost liberat de pedeapsă condiționat înainte de termen cu 1 an 4 luni și 13 zile, conform art. 91 Cod penal.

Potrivit art. 91 alin. (8) lit. c) Cod penal, dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art. 85 Cod penal.

Astfel, inculpatul, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat, a săvârșit cu intenție mai multe infracțiuni, pedeapsa urmând a-i fi stabilită în condițiile art. 85 Cod penal.

Mai mult, inculpatul a comis infracțiunile de care este învinuit în stare de recidivă periculoasă, fiind stabilit că infracțiunea pentru care a fost anterior condamnat, prevăzută de art. 188 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor grave.

Conform art. 34 alin. (1), alin. (2) lit. b) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Recidivă se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de

gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

Totodată, antecedentele penale ale inculpatului nu sunt stinse, ori, potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, se consideră că neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Deci, la 09.08.2013 pedeapsa a fost ispășită, iar în următorii 6 ani inculpatul a comis repetat infracțiuni grave cu intenție.

Conform art. 82 alin. (1), (2) Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximumul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În cazul în care sunt stabilite numai circumstanțe atenuante, instanța poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute pentru infracțiune în Partea specială a prezentului cod.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, ca circumstanță atenuantă fiind stabilită - căința sinceră, cea agravantă fiind faptul - că inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară.

3. Avocatul Elic Dlujanschi a declarat apel, solicitând casarea sentinței în partea condamnării inculpatului pe art. 192¹ alin. (2), 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (2) lit. b), 187 alin. (2) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri, cu recalificarea acțiunilor lui de la art. 187 alin. (2) Cod penal în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal și aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, iar procesul penal pe art. 192¹ Cod penal să fie încetat, în temeiul art. 109 Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Apelantul a invocat că partea vătămată Berezovschii G. nu are pretenții față de inculpat pe faptul răpirii mijlocului de transport „Suzuki Grand Vitara”, n.î. XXXXXX, XXXXXX, părțile s-au împăcat și au solicitat instanței încetarea cauzei penale pe acest capăt de acuzare.

Potrivit art. 109 alin. (1), (2) Cod penal, (în redacția în vigoare la momentul comiterii infracțiunii la 01.07.2012), împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Conform art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Deci, urmează a fi încetată cauza penală în privința inculpatului în urma împăcării cu partea vătămată Berezovschii G.

Și partea vătămată Brînza V. a depus o cerere prin care a indicat că nu are pretenții față de inculpat, s-a împăcat cu acesta și a solicitat încetarea procesului penal pe art. 152 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, adică prevede și alte pedepse decât privațiune de libertate, însă instanța de fond i-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai aspră, cu toate că acesta a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, a reparat prejudiciul cauzat și s-a împăcat cu partea vătămată, împrejurări în care era posibilă aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

Partea vătămată Rusu L., la fel, nu are pretenții față de inculpat, s-a împăcat cu acesta și a solicitat încetarea procesului penal în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, pe episodul infracțiunii comise la 04.01.2013.

În acest caz, sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, adică și altă pedeapsă decât privațiune de libertate, însă instanța de fond a aplicat pedeapsa cea mai aspră, cu toate că acesta a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, a reparat prejudiciul cauzat și s-a împăcat cu partea vătămată, împrejurări în care era posibilă aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

În același timp, acțiunile inculpatului pe art. 187 alin. (2) Cod penal din 14.09.2015, urmează a fi recalificate conform art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, ori, acesta a recunoscut că doar a lovit partea vătămată, însă nu a sustras și nu a participat la sustragerea sacilor cu ceapă, deoarece, fiind în stare de ebrietate avansată, a dormit tot timpul în automobil.

În asemenea circumstanțe expuse nu poate fi reținută starea de recidivă sau recidivă periculoasă. Mai mult, conform certificatului eliberat de Biroul de Probațiune Sângerei, inculpatul a ispășit pedeapsa cu expirarea termenului de liberare condiționată înainte de termen.

Prin urmare, nu se atestă cazul stabilirii pedepsei prin cumul de sentințe, deoarece sentința Judecătorei Kuzminsc, or. Moskva, Federația Rusă din 20.12.2006, prin care a fost condamnat conform art. 162 alin. (1), 150 alin. (4), 69 Cod penal al Federației Ruse la 8 ani privațiune de liberate, acțiunile sale fiind recalificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), 208 alin. (1), 84 Cod penal al R. Moldova a fost ispășită cu expirarea termenului de liberare condiționată înainte de termen.

Conform certificatului eliberat de Administrația Națională a Penitenciarelor, Penitenciarul nr. 11-Bălți, inculpatul a fost deținut în penitenciar în perioada 22.09.2017-18.01.2018 și de la 05.03.2019 până în prezent, aflându-se în stare de arest de 8 luni și 22 zile.

Potrivit ordinului Ministerului Justiției nr. 1159 din 29.12.2017, numărul maxim de deținuți admis pentru deținere în Penitenciarul nr. 11-Bălți este de 258 persoane, dar la moment în penitenciar numărul de deținuți variază între 420 și 454 de deținuți, prin ce se constată încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CEDO.

Conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Astfel, la pronunțarea deciziei, instanța de apel urmează să reducă termenul pedepsei cu închisoare cu 8 luni și 22 zile.

Totodată, prevederile art. 473¹ și 473⁴ Cod de procedură penală se aplică de către judecătorul de instrucție la faza de executare a sentinței, fiind aplicabile și prevederile Legii nr. 210 privind amnistia, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 192¹ alin. (2), art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) și (2) Cod penal.

Mai mult, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 192¹ alin. (2), art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) și (2) Cod penal, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa cea mai aspră, cu toate că aceste norme prevăd și pedeapsa cu amendă sau muncă neremunerată în folosul societății, iar acesta a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat și s-a împăcat cu părțile vătămate.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

Apelantul a indicat că nu este de acord cu încadrarea acțiunilor în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, deoarece nu a săvârșit această infracțiune.

Recunoaște vina în săvârșirea celorlalte infracțiuni incriminate și solicită examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința inculpatului Miron Radu pe art. 152 alin. (1) și 192¹ alin. (2) lit. a) a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Miron Radu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate aplicate conform încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.03.2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 18.12.2019, cu includerea perioadei aflării în arest de la 05.05.2019 până la 18.12.2019.

Cererea inculpatului cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art. 3 din CEDO a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că la judecarea cauzei, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția

inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Totodată, prin cererile părții vătămate Brînză V. depusă la 07.03.2014 și a părții vătămate Berezovschii G., depusă la 18.08.2015, aceștia au solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului în legătură cu împăcarea.

Inculpatul, în instanța de apel, a susținut cererile de împăcare și a solicitat încetarea procesului penal pe motiv de împăcare cu părțile vătămate Brînză V. și Berezovschii G.

Potrivit art. 109 alin. (1), (2) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Conform art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele 152 alin. (1), 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin. (1) și (2), 193, 194, 197 alin. (1), 198 alin. (1), 200, 202, 203, 204 alin. (1), 246¹, 274 Cod penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează.

Potrivit explicațiilor Recomandării nr. 56 Cu privire la aplicarea art. 109 Cod penal și 276 Cod de procedură penală, în cazurile împăcării părților, o primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului (bănuitului, învinuitului ori inculpatului în dependență de faza procedurii penale). Inițiativa poate interveni de la oricare din aceștia.

Împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând, în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate și a inculpatului. Împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace.

Evenimentul împăcării părților trebuie să aibă loc în fața organului de urmărire penală ori a instanței de judecată. Acesta poate avea loc prin depunerea unor cereri de către fiecare dintre părți, conform prevederilor art. 344¹ alin. (1) Cod de procedură penală, ori prin declarații orale, consemnate într-un proces-verbal, întocmit de organul de urmărire penală, iar, după caz, în procesul-verbal al ședinței de judecată. În acest ultim caz, declarațiile cu privire la voința de a se împaca, este rezonabil să fie, separat, semnate de către părți.

Totodată, conform art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Potrivit art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală, împăcarea produce efecte doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Prin sintagma *până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești* legislatorul și-a expus cu claritate voința până când poate interveni împăcarea părților în privința infracțiunilor prevăzute la art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală.

Deci, împăcarea poate interveni, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, oricând în cadrul procesului penal – la urmărirea penală, în instanța de fond, de apel, de recurs, dacă pentru unele infracțiuni nu există calea apelului, dar numai până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Fiind depuse cererile de împăcare de părțile vătămate și de inculpat, Colegiul penal sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 109 alin. (1) Cod penal, art. 285 alin. (2) pct. 1), 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, de încetare a procesului penal în privința inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și art. 192¹ alin. (2) Cod penal, deoarece părțile vătămate Brînză V. și Berezovschii G. au depus cereri de încetare a procesului penal în legătură cu împăcarea cu inculpatul, susținute de ultimul în instanța de apel.

Astfel, încetarea procesului penal în cazul dat nu este contrară legii și urmează a fi admisă de instanța de apel, fiind prezentate cereri în sensul dat, în acest aspect apelurile declarate fiind întemeiate, sentința urmând a fi casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, privind încetarea procesului penal în privința inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și art. 192¹ alin. (2) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Pe lângă aceasta, inculpatul a fost condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Kuzminsk, or. Moskva, Federația Rusă din 20.12.2006, în baza art. 162 alin. (1), 150 alin. (4), 69 Cod penal al Federației Ruse la 8 ani privațiune de libertate, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14.04.2011 a fost acceptat transferul condamnatului în penitenciarul R. Moldova, acțiunile lui fiind recalificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), 208 alin. (1), 84 Cod penal al R. Moldova.

Conform încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.03.2012, inculpatul a fost liberat condiționat înainte de termen cu 1 an 4 luni și 13 zile conform art. 91 Cod penal.

La 09.08.2013 pedeapsa a fost ispășită cu expirarea termenului de liberare condiționată înainte de termen.

Potrivit art. 91 alin. (8) lit. c) Cod penal, dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art. 85.

Ori, inculpatul în termenul de pedeapsă rămas neexecutat a săvârșit cu intenție mai multe infracțiuni, iar pedeapsa urmează a-i fi stabilită în condițiile art. 85 Cod penal. Mai mult, inculpatul a comis infracțiunile în stare de recidivă periculoasă, infracțiunea prevăzută la art. 188 alin. (2) Cod penal pentru care a fost anterior condamnat, fiind din categoria celor grave.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal privind aplicarea pedepsei pentru concurs de infracțiuni și prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal privind aplicarea pedepsei în caz de cumul de sentințe.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că potrivit art. 109 alin. (1) și (2) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Totodată, a fost constatat că inculpatul are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție, prin sentința Judecătorei Kuzminsk, or. Moskva, din 20.12.2006, fiind condamnat în temeiul art. 162 alin. (1), 150 alin. (4), 69 Cod penal al Federației Ruse, la 8 ani privațiune de libertate, acțiunile acestuia fiind recalificate conform art. 188 alin. (2) lit. b), 208 alin. (1), 84 Cod penal al R. Moldova.

La 27.03.2012, inculpatul a fost eliberat condiționat înainte de termen cu 1 an 4 luni și 13 zile, iar infracțiunea prevăzută la art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal a fost comisă la data de 01.07.2012, în perioada de probă.

Atât infracțiunea de răpire a mijlocului de transport, cât și infracțiunea de tâlhărie fac parte din infracțiuni contra patrimoniului, iar la momentul comiterii infracțiunii de răpire a mijlocului de transport nu erau stinse antecedentele penale.

Conform art. 109 alin. (4) Cod penal, împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la art. 171-175¹, 201, 206, 208, 208¹, și 208² iar inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, nu este posibilă împăcarea nici pe episodul de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, avea antecedente penale pentru infracțiunea de tâlhărie, comisă prin atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori, de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, iar infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, presupune comiterea unui atac săvârșit asupra unei persoane prin vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, deci, este una similară cu cea prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care se contestă doar soluția de încetare a procesului penal pe art. 192¹ alin. (2), 152 alin. (1) Cod penal în legătură cu împăcarea cu părțile vătămate Brînză V. și Berezovschii G. (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților pe episoadele nominalizate, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 109 alin. (1), (2) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii, că împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, împăcarea fiind personală și produce efecte juridice până la retragerea completului de judecată pentru deliberare; art. 391 alin (1) pct. 1) Cod de procedură penală, că dacă părțile s-au împăcat se adoptă sentința de încetare a procesului penal; art. 276 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, că urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunii prevăzute în art. 152 alin. (1) din Codul penal, iar la împăcarea părții vătămate cu inculpatul în asemenea caz, urmărirea penală încetează, împăcarea fiind personală produce efect dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești; art. 466 alin. (2) pct. 4) și alin. (3) Cod de procedură penală, că hotărârea primei instanțe rămâne definitivă la data când apelul a fost respins, iar hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel; art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, că dacă părțile s-au împăcat, se adoptă sentința de încetare a procesului penal.

Ori, în această consecutivitate, instanța de apel just a statuat că, partea vătămată Berezovschii G. a depus o cerere de împăcare cu inculpatul, solicitând încetarea procesului penal pe art. 192¹ alin. (2) Cod penal, infracțiune comisă la 01 iulie 2012 și prevăzută la capitolul VI din Partea specială a Codului penal, încă la 18.08.2015, adică până la retragerea completului de judecată a instanței de fond pentru deliberare. Astfel, fiind întrunite condițiile legale ale împăcării, procesul penal corect a fost încetat pe acest capăt de acuzare (*f.d. 109, vol. V, pct. 2. și 4. din decizie*).

Totodată, instanța de apel just a statuat că, partea vătămată Brînză V. a depus o cerere de împăcare cu inculpatul, solicitând încetarea procesului penal pe art. 152 alin. (1) Cod penal, infracțiune comisă pe 26 august 2012 și prevăzută la capitolul II din Partea specială a Codului penal și art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, încă la 07.03.2014, adică până la retragerea completului de judecată a instanței de fond pentru deliberare și până la rămânerea definitivă a hotărârilor judecătorești – sentinței și

deciziei instanței de apel. Deci, fiind întrunite condițiile legale ale împăcării, și pe acest capăt de acuzare procesul penal corect a fost încetat (*f.d. 66, vol. V, pct. 2. și 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, afirmațiile recurentului privind imposibilitatea dispunerii împăcării pe art. 192¹ alin. (2), 152 alin. (1) Cod penal pe motiv că „...inculpatul are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție... infracțiunea prevăzută la art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal a fost comisă la data de 01.07.2012, în perioada de probă. ...nu este posibilă împăcarea nici pe episodul de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, avea antecedente penale pentru infracțiunea de tâlhărie... infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, ... este una similară cu cea prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal” sunt absolut nefondate (*pct. 5. din decizie*).

Ori, prin Legea nr. 130 din 09.02.2016, în vigoare din 15.07.2016, art. 109 din Cod penal a fost completat în final cu textul: „*dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani*”.

Însă, potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Conform art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Astfel, redacția nouă a art. 109 Cod penal nu are efect retroactiv și nu poate fi aplicată în speță, deoarece, fiind adoptată după comiterea infracțiunilor de către inculpat, i-ar înrăutăți situația.

Este neîntemeiat și argumentul recurentului că: „*Conform art. 109 alin. (4) Cod penal, împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la art. 171-1751, 201, 206, 208, 208¹, și 208² iar inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal*” (*pct. 5. din decizie*).

Ori, art. 109 alin. (4) Cod penal, prescrie clar că împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor **care au săvârșit** asupra minorilor infracțiunea prevăzută la art. 208, 208¹, dar nu și a celor care **anterior au fost atrase** la răspundere penală pentru comiterea acestei infracțiuni, ca în cazul inculpatului.

Este nefondat și temeiul invocat de recurent că: „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”, deoarece în recurs lipsește cu desăvârșire critica deciziei contestate în aspectul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că nu s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în privința inculpatului Miron Radu XX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun